

## DECLARAȚIE POLITICĂ

Domnule Președinte,  
Doamnelor și domnilor senatori,

### **Iesirea din criza nu o poate face guvernul PDL**

Prevenirea intrării în criza a țării pe care o conduce un guvern, cum s-a întâmplat în cazul Poloniei în anul 2008, reprezintă o dovadă indubitabilă a capacității acestuia de a-și îndeplini menirea. După cum incapacitatea de a înțui caracterul de urgență a necesității și a modalității de a ieși din criza este tot o dovadă incontestabilă a celei mai elementare lipse de atașament față de prezentul și viitorul țării care a avut neșansa de fi condusă de un astfel de guvern. Dovada acestei incapacități nu o găsim în procentul de scădere sau, eventual, de creștere a PIB pe trimestrul nu știu care, modificare situată, în cazul României de regulă, în marja de eroare a calculelor de ordin statistic, ci în paralizia instituțiilor care nu mai transmit semnalele așteptate de conducere, în multimea firmelor confruntate cu datorii enorme, cu livrări neincasate, și a familiilor înscrise pe linia consumului redus la limită și a psihozei ultraprudentiale.

Orice om obișnuit știe că ieșirea din criza se poate face prin asumarea de către stat a unor cheltuieli publice rationale, nu pentru construirea unor săli de sport, bazine de înot sau patinoare, care antrenează, ulterior, uriașe cheltuieli de funcționare. Ele, chiar dacă sunt finanțate prin ministerul dezvoltării, nu pot contribui la relansarea motorului economiei, pentru că nu sunt legate de creșterea economică. Dar, guvernul PDL se orientează cum a promis și a dovedit, spre sectoarele neproductive. Or, procedând astfel se poate obține o creștere economică modestă, evident mai redusă decât cea așteptată. Dar apoi statul va fi confruntat cu problema datoriei publice, care este mult mai gravă decât criza, deoarece creditorii statului vor cere dobânzi mai mari ca înainte. Așa că datoriile mici de la început se fac tot mai mari într-un ritm ametitor.

Cat timp guvernul PDL nu stie si nu poate face nimic pentru ca statul sa redevina pivotul activitatii economice , incat prin masuri sectoriale, sa se sustina in mod durabil cererea privata, cresterea salariului minim, reforma fiscalitatii, protejarea si impulsionearea industriei, nu numai a institutiile financiare, recurgand cu indrazneala chiar la nationalizari, fie ele si partiale, soarta tarii noastre este pecetluita pe o perioada indefinita.

In mod obisnuit in caz de criza nu este vorba de un cataclism, de o catastrofa naturala. Cand ea provine din economie, cum se intampla de regula in tarile avansate, se trateaza prin masuri specifice acestei ramuri de activitate. Dar in cazul tarii noastre criza este atotcuprinzatoare, a cuprins , in afara de economie, politicul, socialul, si are o mare incarcatura psihica si morala. Se datoreste in primul rand orgoliului, dorintei de inavutire grabnica si egoismului celor care guverneaza tara in ultimii opt ani. Fara incredere in regimul actual nu adera populatia nici la masurile normale, desi ele lipsesc cu desavarsire, care vizeaza gestiunea crizei si reconstructia tarii dupa depasirea acesteia.

Este un fapt comun convingerea ca in acest plan nu se poate actiona dupa un scenariu spontan, ci prin masuri viguroase care sa aiba ca efect o relansare autentica. In conditiile in care astfel de masuri n-au fost luate la timp, n-au fost orientate spre domeniile de activitate si spre categoriile populatiei aflate in necesitate, si ele n-au avut un caracter temporar , ramane de facut un singur lucru : demisia intregului guvern PDL. Se impune o astfel de decizie radicala pentru ca el nu stie si nu poate proceda astfel incat cu un anumit cost bugetar sa se obtina cel mai mare si mai rapid impact posibil . Dar a-i explica dlui Basescu ca pentru a obtine asa ceva trebuie sa dea dovada nu numai de pricepere, ci si de generozitate, inclusiv in materie de cointeresare, spe exemplu sa accepte radicarea nivelului indemnizatiei de somaj, echivaleaza cu o ridicola pierdere de timp.

Bucuresti, 27.02.2012

Vă mulțumesc!

Nicolae Prunea,

Senator PSD de Bistrița - Năsăud